

PTT Post

Port betaald
Port Payé
Pays-Bas

USCA POST

116

Indien onbestelbaar: Retour aan Postbus 23644 - 1100 EC Amsterdam Z.O.

★ VERENIGING VOOR U.S.A. EN CANADA FILATELIE ★

Opgericht 10 januari 1970

Ingeschreven bij de Kamer van Koophandel te Haarlem onder № V 40595667

Aangesloten bij de Nederlandse Bond van Filatelisten-Verenigingen

Chapter 1427 van de American Philatelic Society

Internet Website www.esveld.nl/usacanada/

Voorzitter:	W. V. Kuil, Van Deventerlaan 9, 2271 TT Voorburg	☎ 070-38.77.431
Secretaris:	H. Winterberg, Mozartstraat 84A, 1962 AD Heemskerk	☎ 0251-23.42.56
Penningmeester:	H. J. A. van Zelst, De Krite 8, 8748 GG Witmarsum	☎ 0517-53.17.20
Ledenadministrateur:	J. Udo, Postbus 23644, 1100 EC Amsterdam	☎ 020-69.62.720
Canada, Algemene Zaken, Advertenties	W. J. Veraart, Prins Mauritsstraat 13, 1901 CL Castricum	☎ 0251-65.08.25
Bibliotheek:	J. J. Woortman, Lupinesingel 3, 2403 CM Alphen a/d Rijn	☎ 0172-43.77.30
Nieuwtjesdienst:	J. A. M. van Dooremalen, Postbus 136 5120 AC Rijen	
Rondzenddienst:	H. van 't Oost, Buurtweg 69 4661 LB Halsteren	☎ 0164-68.38.15
Veilingcommissaris:	R. Nottrot, Kerkstraat 3, 8701 HP Bolsward	☎ 0515-57.47.07
Veilingmeester:	J. van Keulen, Nellie Bodenheimerstr. 4 2642 CG Pijnacker	☎ 015-36.40.229
Commissaris België:	L. L. Ducornez, Lage Kaart 615 2930 Brasschaat, België	☎ 0032-366.32.735
Redactie USCA POST:	A. G. van Herk, Livingstonselaan 249, 3526 HG Utrecht	☎ 030-28.81.741

BANKRELATIES:

Vereniging voor USA en Canada Filatelie:	Postgiro 140.26.21
Voor België:	Postgiro 000-16.38.571-47
Nieuwtjesdienst:	Postgiro 411.92.47
Rondzenddienst:	Postgiro 361.12.81
Veilingen:	Postgiro 231.90.88

CONTACTORGAAN VAN DE VERENIGING VOOR USA EN CANADA FILATELIE
VERSCHIJNT ZEVENMAAL PER JAAR

REDACTIE: A. G. VAN HERK

ISSN 0922-0089

LIVINGSTONELAAN 249, 3526 HG UTRECHT

MEI 2001

☎ 030-288.17.41 – E-mail: a.vanherk@hetnet.nl

NUMMER 116

De Een-kader Tentoonstelling

In de vorige Usca Post kwam, na bijna vijftientig jaar, het onderwerp 'tentoonstellen' weer eens aan bod. Kennelijk een netelig onderwerp, dat maar nauwelijks leeft binnen de Vereniging. Ik noemde u toen drie overwegingen die ertoe leidden dat men er maar niet aan begint: geen tijd, angst om af te gaan bij de jury, en weinig geschikt en duur materiaal in voorraad. Daar komt dan uiteraard nog bij: geen interesse om er überhaupt aan te beginnen.

Toch wil ik u wijzen op wat een één-kader tentoonstelling voor mogelijkheden geeft. Zo'n tentoonstelling bestaat uit 12 of 16 albumbladen of A-4 vellen met materiaal, die samen precies één enkel tentoonstellingsraam (kader) vullen.

Wij hebben hiermee de laatste tijd op bijeenkomsten van onze Vereniging geëxperimenteerd.

Een kennis van mij in de USA werd na enige aandrang overgehaald om mee te doen in de categorie één-kader tentoonstellingen van een Nationale Tentoonstelling. Een Nationale Tentoonstelling is daar een tentoonstelling waaraan de American Philatelic Society een nationale status heeft toegekend.

Na enig getreuzel en wat aarzelen vanwege de genoemde drie redenen had hij besloten er maar aan te beginnen, vooral om van het gezeur af te zijn. Hij wist wat voor formidabele concurrentie hij zou krijgen, want hij had de betreffende show al regelmatig eerder bezocht.

Overname van artikelen uit dit nummer is, mits met bronvermelding, toegestaan.

Na het opstellen van een tentoonstellingsplan, het bedenken van de inleiding en het selecteren en ordenen van het materiaal werd de tentoonstelling ingedeeld en met behulp van een personal computer gereedgemaakt. Mijn kennis had daarbij verschillende mogelijkheden. Uiteindelijk koos hij een onderwerp, dat voldoende beperkingen had om binnen een een-kader tentoonstelling toch tot zijn recht te komen: "De afstempelingen van New York op postal cards UX1 en UX3". Een goede tentoonstelling van de postgeschiedenis van New York zou al moeilijk te realiseren zijn met 16 kaders, laat staan met één. Maar... in de beperking toont zich de meester.

Wie schetst zijn verbazing toen hij, als *Rookie*, er met de hoogste prijs - platina - vandoor ging. Hem overkwam het tegendeel van een afgang!

Zoiets komt uiteraard maar een hoogst enkele keer voor. Maar bedenk dat het spreekwoord zegt: Niets is moeilijk voor hen die willen. Iets voor u, of toch maar niet? U mag het deze keer zelf zeggen. Ik moet u zeggen: het knaagt een beetje aan me. Het zit er bij mij misschien ook wel aan te komen. Maar vraag niet wanneer.

O ja, het kan tegenwoordig ook met *Revenues*.

Victor Kuil - Voorzitter

Canada- en U.S.A.-Verzamelaars!

→ **HERMANS PHILATELICS** ←

BOX 235, VINELAND, ONT.

LOR 2C0, CANADA

levert U uit voorraad

ALLE GEWENSTE ZEGELS EN ENVELOPPEN

zowel Postfris als Gestempeld.

Correspondentie kan in het Nederlands worden gevoerd!

Gaan doet Komen

Redactie 'Usca Post' in andere Handen

Er is een tijd van komen en er is een tijd van gaan. En gaan doet komen. Twee oeroude, niet te ontkennen wijsheden. Wijsheden waaraan ook uw redacteur niet ontkomt. Hij meent dat het uur van gaan voor hem heeft geslagen.

Nadat hij van maart 1981 tot mei 1983 deel had uitgemaakt van een redactieraad van drie nam hij, op wens van het bestuur en met instemming van de beide andere 'raadsleden', het roer geheel in handen. Usca Post nummer 14 van mei 1983 droeg voor het eerst zijn naam als redacteur. Sindsdien heeft hij 109 nummers geredigeerd: 103 normale en 6 A-nummers uit de tijd toen de aan nieuwtjesbeschrijvingen gewijde uitgaven nog zo'n A-nummer kregen.

Gedurende achttien jaar heeft hij getracht een verantwoord filatelisch niveau te bereiken en te handhaven, waarbij hij de van nature toch vaak wat droge stof zo smakelijk mogelijk heeft willen presenteren. Met lichtvoetigheid, maar zonder lichtvaardigheid, zoals hij het zelf eens heeft uitgedrukt. Geen zwaartillende, voor de meeste lezers te diepgaande en te weinig interessante artikelen, maar stukjes waarvoor hij een bredere belangstelling vermoedde en die niet enkel over tandingen, gom, watermerken en catalogusprijzen hoefden te gaan.

Steeds heeft hij ernaar gestreefd Usca Post vooral tot een ontmoetingspunt te maken in ons clubleven. Rubrieken als 'Lezers helpen Lezers' en 'Vragen? Iemand nog Vragen?' moesten daaraan bijdragen, maar in de eerste plaats pennenvruchten van de leden zelf. Al is het aantal scribenten naar zijn smaak nog te klein, het aantal bijdragen is dat zeker niet. In dat opzicht heeft hij een heel wat makkelijker taak gehad dan menige collega van andere clubbladen!

Sinds Usca Post nummer 14 zijn steeds weer veranderingen en ontwikkelingen in opzet, inhoud en uitvoering van ons verenigingsblad opgetreden. Wie de oude nummers doorkijkt, komt onherroepelijk tot die conclusie. Niet de minst belangrijke verandering was de overgang naar de computer, een stap die uw niet meer zo piepjonge redacteur heel wat hoofdbrekens heeft gekost. Veel veranderingen zijn, gelukkig, gebleken verbeteringen te zijn. Wij mogen best tevreden zijn met ons 'krantje',

maar er is, al even gelukkig, nog genoeg te wensen. Betere afbeeldingen bij voorbeeld en, wie weet, ooit kleurendruk!

Toen destijds het 100e nummer van Usca Post verscheen, heeft uw redacteur verklaard 'eigenwijs genoeg te zijn om te geloven dat de sterren gunstig staan om op weg te gaan naar Nummer Tweehonderd! Met ons allen!'

Daarvan is hij nog steeds overtuigd. 'Met ons allen', maar dan wel onder leiding van zijn opvolger, de heer P. Zwaag, die in september, bij het begin van het nieuwe seizoen, het roer overneemt. Een bewijs van bekwaamheid heeft hij reeds afgelegd met de laatste twee 'nieuwjes'-nummers, die hij samenstelde. Wij mogen, nee moeten, hem allemaal dankbaar zijn dat hij het toch wel intensieve en tijdrovende redactiewerk wil overnemen.

Met deze Usca Post neemt Uw redacteur, 78, in die kwaliteit dus afscheid van u. Niet zonder een woord van dank voor de medewerking, het begrip en de waardering voor zijn werk die hij van velen heeft ondervonden. Hij blijft uiteraard lid. En ja, met instemming van de nieuwe redacteur zal hij trachten de rubriek 'Kort Amerikaans' in leven te houden. Hij wil best bekennen dat het hem, na welgeteld 1435 'sterretjes', te moeilijk valt om daar zomaar ineens mee op te houden.

Heel even gaat hij zich nu toch bedienen van de ik-stijl die hij altijd heeft vermeden. Ik wens Pietjan Zwaag heel veel succes bij zijn werk, met minstens evenveel wisselwerking met de leden als waarin ik mij steeds heb mogen verheugen.

Mensen, ontvang hem met warmte!

Arnold van Herk - Gepensioneerd Redacteur

Het nieuwe Redactieadres is:

P. Zwaag
Amstel 224-II
1017 AJ Amsterdam
☎ 020 - 627 78 94
E-mail: zwaag@euronet.nl

BESTUURSMEEDEDELINGEN – MEI 2001

Secretariaat: H. Winterberg Ledenadministrateur: J. Udo
Mozartstraat 84A, 1962 AD Heemskerk Postbus 23644
Tel: 0251-234256 1100 EC Amsterdam Z.O
e-mail: secretaris.usaver@hetnet.nl

UITNODIGING

Alvorens ons in de vakantiegolf te storten om te genieten van dé zomer van de eeuw, komen we nog een keer samen, en wel op **ZATERDAG 12 MEI 2001** in Motel "Dennenheuvel", Bredabaan 47 te Brasschaat – België.

Wij rekenen op een grote opkomst! We hopen dat veel clubgenoten de weg naar Brasschaat zullen vinden, zodat wij hen in groten getale zullen mogen begroeten.

AGENDA:

- 10.00 uur Zaal open voor genodigden en introducés.
- 11.00 uur Opening, Mededelingen, Rondvraag, Leestafel, Boekenhoek, Ruilen, Onderling Contact.
- 12.30 uur Lunchpauze.
- 13.30 uur Veiling nummer 198. De kavellijsten vindt U bijgevoegd. Wie niet aanwezig kan zijn, kan schriftelijk bieden. **Het adres hiervoor is: de heer J. van Keulen, Nellie Bodenheimerstraat 4, 2642 CG Pijnacker.**
Schriftelijke biedingen dienen uiterlijk 2 dagen vóór de veiling ingediend te zijn.
- 16.00 uur Sluiting.

Zoals gebruikelijk zijn de tijden bij benadering,

Zo bereikt u motel "Dennenhof":

Per trein:

Van station **Antwerpen**, voorkant station Koningin Astrid plein linksaf naar het busstation op het Franklin Rooseveltplein (ca 7 min te voet), met bus nr.64 Brasschaat/Wuustwezel. De bus stopt tegenover motel "Dennenhof". De bussen vertrekken 3 minuten voor het hele uur.

Per auto:

Vanuit **Breda**: autobaan Antwerpen, afslag St. Job in 't Goor nemen. Boven aan de afslag linksaf richting Brasschaat. Weg volgen tot volgende verkeerslichten. Rechtsaf richting Wuustwezel, ca 300 meter verder ligt motel "Dennenhof".

Komend vanuit **Putte**: richting Kapellen. In de dorpskern richting Bras-schaat volgen, langs het station van Kapellen tot aan de kerk van Bras-schaat op de Bredabaan. Bij de verkeerslichten linksaf de Bredabaan opdraaien. Na 5 verkeerslichten voorbij in richting Wuustwezel, ligt op ca 300 meter motel "Dennenhof"

Er is voldoende parkeergelegenheid rondom het gebouw.

VOLGENDE BIJEENKOMSTEN:

Wilt u de volgende data alvast in uw agenda noteren?

Zaterdag	8 september	2001:	Apeldoorn
Zondag	21 oktober	2001:	Heemskerk
Zaterdag	24 november	2001:	Alphen aan den Rijn

MUTATIES LEDENLIJST

Bedankt hebben de leden Buitink (609), Hannecart (545), en Koopmans (568). Erg jammer.

Als **nieuwe leden** mogen wij begroeten de heren P.J. Marijne (738) te Breda en M.H. Geldorp (739) te Alphen a/d Rijn. Wij heten hen van harte welkom. Eventuele bezwaren tegen de kandidaatleden kunt u binnen 1 maand schriftelijk indienen bij het secretariaat (Mozartstraat 84A, 1962 AD Heemskerk).

OVERIGE MEDEDELINGEN

Op 9 juni 2001 houdt de vereniging "Papier en Druk" in het AC Restaurant Bloemheuvel aan de A12, Utrecht-Arnhem een open dag. Iedereen die postzegels verzamelt is welkom om wat te praten, te ruilen, kopen, verkopen enz. enz. Voorlichting wordt gegeven aan hen die aan tentoonstellingen willen deelnemen. Beslist een aanrader.

Wist u dat:

- het veilingcommissariaat door de heren Nottrot en van Zelst wordt uitgevoerd, zodat u veilingkavels bij hen dient in te leveren;
- goede zegels vaak te hoog worden ingezet en amper worden verkocht;
- zegels met kleine gebreken beter voor 10% en met grote gebreken voor 5% van de cataloguswaarde ingezet kunnen worden;
- u dit altijd met de veilingcommissaris kunt overleggen;
- er in USCA-Post 81 staat hoe veilingkavels moeten worden aangeleverd;
- u tijdig bij de veilingcommissaris de retourkavels terug kunt halen;
- er dringend behoefte is aan (gevulde) rondzendboekjes;
- er in USCA-Post 96 een handleiding staat voor het verzorgen van rondzendboekjes;
- Jeugdfilatelie Nederland dringend behoefte aan materiaal heeft en u daarvoor uw restanten, zoals zegels, stockboeken, catalogi enz. en ander materiaal waarmee voor u niets meer te beginnen is, kunt afgeven aan of opsturen naar secretaris Herman Winterberg. Mozartstraat 84 A, 1962 AD Heemskerk. Hij zorgt dat het op de juiste plaats terechtkomt.

Leden helpen Leden

Gezocht: Usca-vrienden die zegels van de U.S. Possessions willen ruilen of verkopen. Reacties aan de heer G. C. Meeuse, Jan van Avennestraat 17, 3117 PN Schiedam, telefoon 010-426 55 84.

Dag van de Postzegel:

Op 3 november van 10-17 uur en op 4 november van 10-16 uur 2001 wordt in de Vondelkerk, Vondelstraat 120c te Amsterdam een Categorie 2 tentoonstelling onder de naam "Amsterdam 2001" gehouden. Ook een-kader inzendingen zijn welkom.

U kunt zich voor deelneming aanmelden bij Mevrouw A. C. Hoogerhuis - van Schellen, van Baerlestraat 14 bv, 1071 AW Amsterdam. De inschrijftermijn sluit op 30 juni a.s.

POSTEX 2001

Voor de 3^e maal wordt de Nationale Postzegelshow in Apeldoorn gehouden. Onder de naam Postex 2001 is er van 19 t/m 21 oktober 2001 weer een groots filatelistisch evenement in de Americahal, Laan van Erica 50 te Apeldoorn. Wedstrijdtentoonstelling, handelarenstands, jeugdfilatelie, gratis vervoer in Apeldoorn, gratis taxaties enz. enz. Op 19 en 20 oktober geopend van 10 – 17 uur en op 21 oktober van 10 – 16 uur. Toegangsprijs fl. 10.-; jeugd t/m 17 jaar gratis.

Er kan worden ingeschreven in de promotieklasse en/of wedstrijdklasse. Wedstrijdklasse: jeugd, 1-kader, categorie 3. Niet eerder vertoonde inzendingen worden met voorkeur behandeld. Kaderhuur fl.5,-. Aanmeldingen worden graag in ontvangst genomen door de heer B. Mol, Drossaardslaan 21, 4143 BD Leerdam, tel. 0345 - 61 30 02.

Eenkader opstellingen, lezingen

Er is dringend behoefte aan éénkader opstellingen. U kunt zich hiervoor opgeven bij de heer Veraart aan de bestuurstafel of schriftelijk (Prins Mauritsstraat 13, 1901 CL te Castricum). Even doen.

Wilt u wel een opstelling, dialezing of een lezing verzorgen, maar u weet niet hoe deze op te zetten, neem dan gerust even contact met het bestuur op. U kunt verzekerd zijn van alle hulp en medewerking.

Lexicons

Wij hebben nog een beperkt aantal exemplaren van het '**Lexicon voor USA-Filatelie**, Amerikaanse Postzegeltermen Vertaald'; een must voor de USA verzamelaar. Deze schitterende publicatie nr.8 wordt u in een ringband geleverd voor de prijs van slechts f22,50 afgehaald tijdens de bijeenkomst. Wilt u het laten verzenden, dan komt dit op f32,50 per exemplaar. Voor nadere informatie vraag de heer J. Udo aan de bestuurstafel of Postbus 23644, 1100 EC Amsterdam.

Tarievencomplex...

Bij de verhoging van de Amerikaanse posttarieven op 7 januari j.l. is het, naar ons nu blijkt, niet alleen om een simpele prijsmaatregel gegaan. Er was ook een verandering van de tariefstructuur aan verbonden, zowel voor binnenlandse brieven, drukwerk en pakketten als voor post naar buitenlandse bestemmingen.

Om die vast te leggen was een boek met 324 bladzijden nodig, alleen al voor 'Binnenland'. Voor 'Buitenland' werd een bijna even dikke turf samengesteld. Daarin staan soms verrassende constructies.

Tot dusver golden voor het internationale verkeer drie tariefgroepen: naar Canada, naar Mexico en naar alle andere landen. Dat zijn er nu vijf geworden: naar Canada (1), naar Mexico (2), naar West-Europa (3), naar Australië, Nieuw Zeeland en Japan (4), naar alle andere landen in Azië, Afrika, Midden en Zuid-Amerika en Oost-Europa (5).

'Standaardbrieven' (tot 1 ounce) naar Canada en Mexico kosten 60¢, naar de rest van de wereld 80¢, briefkaarten resp. 50¢ en 70¢, global priority mail in kleine envelop resp. \$ 4 en \$ 5, in grote envelop resp. \$ 7 en \$ 9. Luchtpostbladen (aerograms) kosten 70¢ naar alle landen ter wereld.

Dat is nog betrekkelijk gemakkelijk te onthouden. De verschillen gaan optreden bij zwaardere brieven. De boeken geven uitgerekende prijzen voor brieven tot 64 ounces. Om u daarvan een indruk te geven hier een klein voorbeeldje, voor brieven tot 6 ounces:

Groep	1 oz	2 oz	3 oz	4 oz	5 oz	6 oz
1	0.60	0.85	1.10	1.35	1.60	1.85
2	0.60	0.85	1.25	1.65	2.05	2.45
3	0.80	1.60	2.40	3.20	4.00	4.80
4	0.80	1.70	2.60	3.50	4.40	5.30
5	0.80	1.55	2.30	3.05	3.80	4.55

De boeken geven aan welke Europese landen 'west' en welke 'oost' zijn. Deskundig als Amerikanen op geografisch gebied zijn, hebben ze vastgesteld dat b.v. Zwitserland 'west' is, maar Oostenrijk 'oost'. Gevolg: brieven van meer dan 1 oz naar Oostenrijk zijn goedkoper dan naar Zwitserland. Zoekt u zelf maar even naar de logica.

Waarom zou je het makkelijk maken als het ook moeilijk kan?

HERMAN JACOBS

CANADIAN POTPOURRI CANADIEN

✳ Tempis fugit! Alwéér een postzegelseizoen dat ten einde loopt en dus ook de vijfde en laatste - als het mag van de redacteur extra lange - Potpourri voor 2000-2001.

Omdat Scott Unitrade u soms maar erg spaarzaam voorlicht en uw krabbelaar u altijd graag het spreekwoordelijke naadje van de al even spreekwoordelijke kous wil laten weten, vindt u hieronder een aantal feiten, die uw gemoedsrust ten goede zullen komen.

Tussen 1982 en 1986 werden er namelijk door Canada Post vier hoge waarden uitgegeven met als thema 'National Parks'. Maar Unitrade vertelt u niet waar u deze Parken moet zoeken en aangezien Canada een van de grootste landen ter wereld is, heeft u er een hele kluit aan!

✳ Laten we eens gaan kijken naar Scott 934, uitgegeven op 15 augustus 1984: de \$ 1 Glacier National Park. U vindt dit Park, met een oppervlakte van 'slechts' 1350 km², in de Selkirk Mountains in British Columbia. Op de zegel ziet u een afbeelding van een schilderij, dat de 3297 meter hoge 'Mount Sir Donald' toont, zo genoemd naar Sir Donald E. Smith, de oprichter van de Canadian Pacific Railway. Het was Sir Donald, die in november 1885 de laatste 'spike' in de biels sloeg in het plaatsje Craigellachie en daarmee Oost en West door deze nu 3000 kilometer lange spoorweg met elkaar verbond (zie ook Usca Post #95).

✳ Op Scott 935 van 18 juni 1982 zien we water en bergen uit het Waterton Lakes National Park. Dit Park kunt u vinden in de zuidwest-hoek van Alberta, net boven Montana in de USA en even ten zuiden van Pincher Creek.

Toen de Engelse luitenant Thomas Blakiston dit gebied ontdekte, noemde hij het naar zijn beste vriend, de naturalist Sir Charles Waterton.

Sir Charles heeft dit gebied echter zelf nimmer bezocht. Hij heeft er nooit tijd voor kunnen vinden!

♣ Op Scott 936, uitgegeven op 21 juni 1985, zien we ook weer bergen, bomen en water, ditmaal uit het Banff National Park. Dit Park is 'iets' groter: het heeft een oppervlak van 'maar' 6641 km² en het is gelegen in Alberta. De stad Banff en het beroemde Lake Louise vormen de twee belangrijkste bezoekerscentra.

♣ Als laatste kijken we naar Scott 937 van 10 januari 1983: het Point Pelee National Park (Pelée is Frans en betekent kaal). Dit is het kleinste van de Canadese Nationale Parken, maar men heeft er wel een zegel van \$ 5 aan gewijd! Dit Park ligt in Ontario, en wel in de buurt van Windsor, ten zuiden van Leamington.

♣ Unitrade houdt ook historische rivieren voor u verborgen, want waar moet u de rivier zoeken die afgebeeld is op Scott 1408 van 22 april 1992, de Margaree River? De naam Margaree is afgeleid van het Franse Marguërite. Deze rivier is vooral beroemd vanwege de zalmen die erin zwemmen en is dus erg favoriet bij de sportvisser. Wilt u het ook eens proberen? Dan moet u wel naar Nova Scotia gaan, naar het Cape Breton Island. De rivier mondt uit in de St. Lawrence River aan de westkust van Cape Breton Island, bij Margaree Harbour.

♣ Op dezelfde dag werd ook Scott 1409 uitgegeven: de West (Eliot) River. Maar waar in vredesnaam moet u deze rivier gaan zoeken in dit grote land? We vonden hem voor u op het kleine, maar prachtige Prince Edward Island. Dit eiland is zo klein dat u de rivier niet kunt missen. (Een leuke bijkomstigheid is, dat deze info mij verstrekt werd door Mr. Doug Murray, die werkzaam is bij de Canadian Heritage River Systems en ook president is van de Postal History Society of Canada. Thank you, Mr. Murray.)

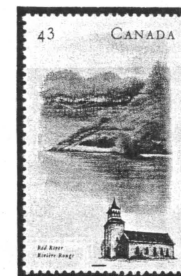
♣ Over historische bergen, dalen en rivieren van zee tot zee gaan we naar historische gebouwen, die Scott ook al voor u verborgen houdt. We beginnen met Scott 1182, uitgegeven op 5 mei 1985: het McAdam Railway Station.

De vraag luidt: waar ligt dit station eigenlijk? Het antwoord is natuurlijk: in McAdam. Maar waar in Canada moeten we dit plaatsje zoeken?

Wel, het ligt in New Brunswick, pal aan de grens met Maine in de USA en ten zuidwesten van Fredericton. Het eens zo drukke station is nu meer dan 100 jaar oud en het is één van de meest gefotografeerde gebouwen in New Brunswick.

♣ Nu gaan we ook even kijken naar Scott 1487: 'Heritage Rivers', uitgegeven op 10 augustus 1993. Hier vangen we twee vliegen in één klap. We zien de beroemde en beruchte Manitoba Red River afgebeeld, maar wij, en u natuurlijk ook, zijn benieuwd naar de kerk rechts onder. Hoe heet die en waar kunnen we die vinden?

Het is de St. Andrew's-on-the-Red Anglican Church, gelegen iets ten noorden van Winnipeg. Het is de oudste kerk van West Canada en hij wordt nog steeds gebruikt. Een leuke bijkomstigheid is, dat de knielbanken overtrokken zijn met buffelhuid!

♣ Op 29 januari 1984 gaf Canada Post een souvenirvelletje van 12 uit ter gelegenheid van Canada Day: Scott 1027A. U heeft dit velletje ongetwijfeld in uw album en u zult er af en toe wel eens met gemengde gevoelens naar kijken. Eén van de 12 zegels heeft echter onze zeer speciale aandacht en die gaan we dan ook even onder de loep nemen.

Dat is de Scott 1024, Nova Scotia. U ziet een achtkantige toren die uit drie verdiepingen bestaat, met daarin een grote klok. Op 20 oktober 1803 werd deze klok door toedoen van Prince Edward, Duke of Kent, officieel in gebruik genomen. Na al die jaren loopt het uurwerk nog steeds keurig op tijd. Tweemaal per week wordt de klok opgewonden, ofschoon éénmaal genoeg zou zijn, maar men is er erg zuinig op, vandaar!

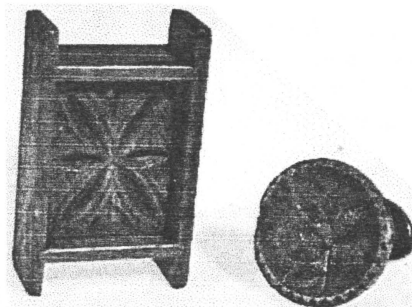
Mocht u ooit in Halifax, Nova Scotia, komen, dan moet u beslist de citadel eens gaan bezoeken, want daar kunt u deze schitterende historische klok bewonderen.

♣ Overigens, nu u toch dit souvenirvelletje voor zich heeft liggen, moet u eens kijken naar de eerste twee zegels: Scott 1016 New Brunswick en 1017 British Columbia. De dame op het strand is identiek. Conclusie van

uw scribbler: de dame reisde blijkbaar a mari usque ad mare om op deze twee zegels te komen!

✱ Op 5 juni 1987 werd de hier afgebeelde zegel Scott 1080 uitgegeven en de omschrijving in de catalogus is weer erg simpel: 'Butter Stamp' of in goed Nederlands 'Boterzegel'. Op enkele bijeenkomsten heeft deze krabbelaar daarnaar een klein onderzoek ingesteld en een aantal leden gevraagd wat deze zegel eigenlijk moest betekenen. Het antwoord was steeds: 'Het is een soort accijnszegel die op pakjes boter werd geplakt, zoals er ook accijnszegels zijn op tabakartikelen, alcohol en dergelijke'.

Fout! Helemaal fout! Onze boterzegel is helemaal niet zo'n zegel, maar toont een stempel die gebruikt werd om zelfgemaakte boter te versieren of om reclame te maken als men boter ging verkopen. Een soort handelsmerk dus. De boter werd in een vorm gedaan en daar met zo'n mooi

stempel weer uitgedrukt. Zo eenvoudig ging dat destijds allemaal.

✱ Op 1 februari van dit jaar verscheen weer een uitgifte in de reeks Birds of Canada, in de vorm van vier zegels van 47¢, met ouderwetse gom in een velletje van 20 en nieuwerwets zelfklevend in een boekje van 12. Er staan weer prachtige plaatjes op. Deze keer van de Laplandse langspoor, de Noordpoolstern, de steenarend en het rotsneeuwhoen. Vooral de thematici zullen er weer blij mee zijn, maar helaas... met deze zesde uitgifte wordt de reeks afgesloten. We zullen ze niet meer zien vliegen!

Aan alles komt een einde en dus ook aan deze laatste Potpourri van het seizoen.

Wij wensen u een fijne zomer. Tot ziens in september! En mocht het dan toch (weer) gaan regenen, dan als altijd

PRETTIG POSTZEGELEN

De gestolen Nixons

Wat kan een simpel postzegeltje soms al niet teweegbrengen! Die troetelpapiertjes van ons, ze zijn in de loop van de tijd al vele malen oorzaak geweest van allerlei ellende, van vervalsing en zwendel tot internationale conflicten en zelfs oorlogen toe.

Een van de meest recente zegels in ons eigen USA verzamelgebied die voor veel commotie hebben gezorgd, is de Scott 2955, de 32¢ zegel die op 26 april 1995 uitkwam ter herinnering aan Richard Milhous Nixon (1913-1994), de 37e President van de USA, een President die zelf tijdens zijn ambtsperiode (1969-1974) al zoveel stof had doen opwaaien dat hij moest aftreden.

Wij hebben u destijds van de gebeurtenissen op de hoogte gehouden zodra ze ons ter ore kwamen, maar er is uiteraard meer over te vertellen dan wij in het bestek van 'Kort Amerikaans' konden doen. Wij zetten nu de feiten iets uitgebreider nog eens op een rijtje, in de verwachting dat ook u ze interessant zult vinden.

1

2

3

Zodra de zegel met het portret van Nixon (afb. 1) verkrijgbaar was gesteld, begonnen praatjes de ronde te doen die wilden dat niet Richard, maar diens jongere broer Mycroft was afgebeeld. Zulke praatjes waren een beetje mode geworden na de ontdekking van het verkeerde portret van Bill Picket op de zegel in het velletje 'Legends of the West'. Maar dat gerucht verstomde al net zo snel als het was opgedoken.

Spoedig bleek dat veel postverzenders het portret niet op hun brieven wensten te plakken. De postkantoren raakten hun voorraden

lang niet kwijt. Toen kwam een envelop op de markt, bedacht en ontworpen door Thom Zajac, uitgever van het Californische moppenblaadje *Santa Cruz Comic News*. Wie de Nixonzegel daarop plakte, zette de roemruchte President meteen achter voorgedrukte Zweedse gordijnen, de plaats waar hij volgens velen terecht had moeten komen (afb. 2). De verkoop van de zegel steeg plots niet onaanzienlijk!

Begin 1996 werden exemplaren aangetroffen waarop het rode opschrift 'Richard Nixon' ontbrak. Dat was niet zo'n groot wonder, want die regel werd bij de Banknote Corporation of America (BCA) in Suffern, New York, op een Giori-pers in diepdruk aangebracht op de zegels, die bij Barton Press in West Orange, New Jersey, in offset waren afgedrukt op een Heidelberg zeskleurenpers. Dan is een foutje gauw gemaakt, vaak zonder dat een schuldige kan worden aangewezen.

Deze variëteit kreeg van Scott het nummer 2955a en u zult er, gezien de prijs, niet zo makkelijk een te pakken krijgen.

Tezelfdertijd kwamen berichten in omloop over zegels met een kopstaand opschrift 'Richard Nixon', waarop bovendien het portret ter hoogte van de mond door misperforatie in tweeën was gedeeld (afb 3). Er zouden 160 invert's in omloop zijn gekomen en één daarvan zou door de eigenaar, die onbekend wenste blijven, bij Christie in New York worden geveild om te zien wat de handel ervoor over had. De opbrengst werd geschat op \$ 8.000 à \$ 10.000.

Dat gebeurde inderdaad, op 1 februari 1996, en het zegeltje bracht \$ 14.500 op + 15% commissie. Ook de koper wenste onbekend te blijven.

Op de omslag van de veilingcatalogus had Christie de zegel in volle glorie afgebeeld. Dat was de Postale Recherche niet ontgaan en er werd een onderzoek ingesteld. Dat leidde op 12 december 1996 tot de arrestatie van Clarence Robert Robie, een werknemer van de Banknote Corporation of America.

Op 22 mei 1997 werd Robie, nadat de jury er twee uur lang over had gediscussieerd, schuldig bevonden aan de diefstal van staats-eigendom, de verkoop daarvan aan twee handelaren en aan - wat in de USA al evenzeer strafbaar is - het vervoer van de gestolen waar over de Staatsgrenzen.

In theorie had Robie voor een waarde van slechts \$ 51.20 gestolen: de frankeerwaarde van de zegels. Maar hij was postzegelverzamelaar en kende dus de waarde ervan als verzamelobject. De Postale Recherche achtte dit 'ter zake kundige verkoop van het wederrechtelijk voordeel dat één persoon had boven de miljoenen Amerikanen'.

De hele gang van zaken kwam aan het licht. Er waren inderdaad 160 zegels in het spel geweest: vier loketvellen van 40 in één drukvel. Op 120 daarvan stond het opschrift op z'n kop en op 40 ontbrak het geheel, en inderdaad: op alle stond het portret in twee delen. Het was drukuitschot en bestemd om te worden vernietigd bij BCA. Robie had het naar buiten gesmokkeld.

In juni 1996 had Robie drie vellen verkocht aan een handelaar, die we handelaar A zullen noemen, voor \$ 60.000. In augustus 1996 verkocht hij het vierde vel aan een andere handelaar, die we als B zullen aanduiden, voor \$ 7.000 in contanten en \$ 13.000 in betere postfrisze zegels.

Handelaar A wilde alle foutdrukken in handen krijgen en hij kocht het vierde vel van handelaar B voor een partij zeldzame zegels ter waarde van \$ 100.000. Om die te kunnen betalen, leende hij een aanzienlijk bedrag van handelaar C, uiteraard tegen rente, maar bovendien met toezegging van een aandeel in de winst bij de komende verkoop. Aan winst viel immers niet te twijfelen!

Het was handelaar A geweest, die één zegel bij Christie had laten veilen. De afbeelding op de veilingcatalogus had niet alleen de belangstelling van de Postale Recherche gewekt, maar ook die van handelaar D.

Deze wilde de hele partij in handen krijgen en hij verzocht Christie voor hem te willen optreden als agent. Dat deed Christie: zij kocht de partij van handelaar A voor het lieve sommetje van \$ 700.000, ontving van handelaar D de \$ 800.000 die deze ervoor over had en had het mooie bedrag van \$ 100.000 verdiend.

Om die \$ 800.000 te kunnen betalen, leende D een groot bedrag van handelaar E, met de 160 foutzegels plus een deel van zijn eigen handelsvoorraad als onderpand. De marktwaarde daarvan was, zo dachten zij beiden, veel hoger dan de geleende som.

Nu begon D zijn zegels te gelde te maken. Hij bood ze in het hele land te koop of in consignatie aan voor \$ 10.000 per stuk. Maar al spoedig bleek dat de verkoop bitter tegenviel. De markt wilde kennelijk afwachten of alles wel zuivere koffie was. Bovendien leert de ervaring met soortgelijke gevallen, dat de markt meestal pas na jaren gaat reageren. Toch verkochten enkele handelaren er een aantal in hun eigen veilingen, voor bedragen tot \$ 16.000 toe. Andere collega's legden ze opzij voor latere verkoop.

Toen trof de eigenaren een nieuwe slag: Scott weigerde de zegels een notering te geven in zijn catalogus. Bij nummer 2955 werd de opmerking geplaatst 'De uitgevers verzamelen gegevens over de bron van herkomst van deze foutzegels'.

In de editie van 1998 kwam te staan dat 'no. 2955 bekend is met het rood (gegraveerd 'Richard Nixon') kopstaand en met ontbrekend rood, doch met slechts de helft van het portret van Nixon erop, beide afkomstig uit drukuitschot.'

Onder die druk begon de eigenaar zijn prijs te verlagen. Op veilingen werden ze lager ingezet. Hij moest zelfs andere zegels uit zijn voorraad onder de prijs gaan verkopen om aan geld voor aflossing van zijn schuld te komen.

Intussen had de Postale Recherche haar werk afgesloten. Er werd bekendgemaakt dat de zegels waren gestolen, eigendom waren van de Staat en dat ze bij de overheid moesten worden ingeleverd. Het gebod was onverbiddelijk en inderdaad zijn alle zegels teruggekomen. Alle, op twee na. Eén daarvan heeft op een brief gezeten die nooit is aangekomen, van de andere kon de eigenaar overtuigend aantonen dat hij bij hem verloren was gegaan.

Ook moest iedereen het geld dat voor de zegels was betaald terugkrijgen. Transacties moesten worden teruggedraaid. Zo betaalde Christie handelaar D zijn \$ 800.000 terug, schoot zijn eigen \$ 100.000 erbij in en wilde uiteraard \$ 700.000 terug van handelaar A. Deze kon aan die verplichting niet onmiddellijk voldoen: hij betaalde het bedrag af met \$ 40.000 per maand plus een flinke rente.

Menig handelaar in heel de USA hield er een strop aan over: veilingkosten, advertentiekosten en het werk dat zij erin hadden gestoken werden immers niet vergoed. Postzegels die als betaalmiddel hadden gediend waren vaak niet meer te achterhalen. Handelaar D belegde de teruggekregen \$ 800.000 in beursfondsen, die prompt sterk in waarde terugliepen. De man had kennelijk geen gelukkige hand...

Les Winick, de filatelistische journalist die deze hele gang van zaken heeft gereconstrueerd, schatte het verlies van de heren A tot en met E op bijna een miljoen dollar. Deze heren werden van stevige kopers op de postzegelmarkt stevige verkopers en dat heeft de prijzen gedrukt.

Maar geen enkele verzamelaar heeft er ook maar één cent aan verloren! Wijs ons eens één hobby aan waarvan hetzelfde zou kunnen worden gezegd!

Bron: Les Winick: 'Nixon Stamp Theft - The Complete Story', artikel in 'Australasian STAMPS' van augustus 1997.

HERMAN JACOBS Nog eens over Vuurtorens

In Usca Post n° 107 heeft u een en ander kunnen lezen over de vuurtoren op het eiland Fisgard in British Columbia, afgebeeld op Scott n° 1033. De heer Menningh van de Postzegelverzamelaars Vereniging Utrecht en Omstreken heeft dit nog eens 'nader belicht' en dat las u in Usca Post n° 109.

Het schijnt, dat vuurtorens op postzegels een zeer populair verzamelgebied is en dus gaan we hier nog even op doorborden. We kijken naar Scott 1063-1066 in velletje 1066a, uitgegeven op 3 oktober 1985.

Wisten we van Scott 1035a, de eerste serie van vier, in welke provincies deze vuurtorens te vinden waren, Scott heeft zich niet de moeite getroost om u te vertellen waar u de tweede serie van vier moet zoeken. Dus... hier gaan we dan maar weer, a mari usque ad mare, want ze staan van de ene oceaan tot de andere!

We zullen beginnen aan de westkust van Canada met Scott 1063, Sisters Inlets. Deze vuurtoren vindt u in Georgian Strait, om precies te zijn 10 mijl ten noorden van Qualicum Beach.

Dit dorpje ligt ten noorden van Nanaimo op maar een half uur rijden per auto.

Dan gaan we meteen naar de andere kant van Canada, naar de oostkust. In Newfoundland vinden we Rose Blanche, net als op Scott 1066. Deze vuurtoren is gemakkelijk te vinden: die staat namelijk 30 mijl ten oosten van Port aux Basques en die plaats is u bekend uit Usca Post n° 106.

We gaan weer terug en wel naar Quebec. Daar vond uw krabbelaar, overigens pas na een heel lange speurtocht, Haut-Fond Prince, afgebeeld op Scott n° 1065. Deze vuurtoren, in de volksmond 'La Toupie', de Draaitol, genoemd, werd gebouwd in 1963. U kunt hem vinden in de buurt van Tadoussac, waar de Saguenay River uitmondt in de St. Lawrence River. Hier gebeurde op 15 juni 1988 om 6 uur in de ochtend

een ernstig scheepsongeluk. In dichte mist kwam de kleine Coudres de l'Isle in aanvaring met de veel grotere Algowest en na 90 seconden was de Coudres de l'Isle gezonken. De kokkin, Françoise Villeneuve, kwam hierbij om het leven. Dit schip was in 1954 in Nederland gebouwd; het was 61 meter lang en de motor was een 650 pk Werkspoor.

Nu voor de laatste zegel uit deze serie naar Ontario, naar Pelee Passage, afgebeeld op Scott 1064. Dat is een betrekkelijk nieuwe vuurtoren, slechts 25 jaar oud. Hij is te vinden aan het begin van Lake Erie, iets ten zuidoosten van Windsor.

Als allerlaatste nemen we een echte spookvuurtoren onder de loep: we gaan kijken naar Scott 1035 van 21 september 1984: Gibraltar Point. Nee, niet de beroemde rots aan de Middellandse Zee, al zal daar ook wel een vuurtoren staan. Maar de 'onze' kunt u vinden in Toronto, op Centre Island in Lake Ontario. De eerste vuurtorenwachter, een zekere meneer Rademüller, verdween spoorloos op 2 januari 1815 en pas vele jaren later werd zijn skelet in de buurt van dit gebouw gevonden. Tot op de dag van vandaag gelooft men dat het nog steeds spookt in deze vuurtoren.

Omdat het al zo oud is en toch altijd weer leuk blijft, gaan we dit praatje afsluiten met een radioconversatie die in oktober 1995 gevoerd werd tussen een Amerikaans oorlogsschip en Canadese autoriteiten in de buurt van Newfoundland. De tekst werd op 10 oktober 1995 vrijgegeven door de Chef van de Amerikaanse Marineoperaties:

U.S. Schip: wijzig uw koers een halve graad naar het zuiden om aanvaring te voorkomen.

CDN antwoord: Aanbeveling: wijzig uw koers 15 graden naar het zuiden om aanvaring te voorkomen.

U.S.: Dit is de kapitein van een Amerikaans marinevaartuig. Ik zeg nogmaals: u moet uw koers wijzigen.

CDN: Nee, ik zeg nogmaals: u moet uw koers wijzigen.

U.S.: Dit is het vliegdekschip USS Coral Sea. Wij zijn een grote oorlogsbodem van de Amerikaanse marine. Wijzig uw koers, nú!

CDN: Dit is een vuurtoren. Uw beurt!

Waar of niet? De USS Coral Sea is op 2 juli 1993 uit de vaart genomen, maar het verhaal blijft leuk.

VICTOR KUIL USA Strafrecht en Filatelie

Wetten zijn verordeningen en regels die door de wetgevende macht van een land algemeen geldend verklaard worden, alsmede sancties op overtreding hiervan.

Het gebruik en misbruik van (handel in) postzegels valt in de USA, evenals in andere landen, onder een wettelijk regime. Een samenvatting van een aantal per zomer 2000 in de USA van kracht zijnde wetten en straffen op overtredingen hiervan vindt u hieronder:

1. Vervalste postzegels

Het in omloop brengen, verkopen, produceren van vervalste postzegels wordt gestraft met maximaal \$ 5000 boete of 15 jaar gevangenisstraf.

2. Het in omloop brengen van vervalste postzegels

Zelfde straf als hierboven: maximaal \$ 5000 boete of 15 jaar gevangenisstraf.

3. Handelen in vervalste postzegels

Zelfde straf als hierboven: maximaal \$ 5000 boete of 15 jaar gevangenisstraf.

4. Meter stamps, Postal cards

Het vervalsen, in omloop brengen en handelen hierin kost 'slechts' maximaal \$ 500 boete of 5 jaar gevangenisstraf. Een koopje in vergelijking met het bovenstaande?

5. Hergebruik van gebruikte postzegels, het uitwissen van afstempe-lingen.

Op dit vergrijp staat in de USA een straf van \$ 500 of een gevangenisstraf van maximaal 1 jaar (let wel: per keer).

6. Fraude met of diefstal van post.

De genoemde overtreding is in hoge mate af te raden. De pakkans, gecombineerd met de kans op veroordeling door de Amerikaanse rechter ligt volgens eigen zeggen (bluf ?) op 98 %. De Inspection Service van de Amerikaanse postdienst is naar verluidt de meest efficiënte opsporingsorganisatie ter wereld.

7. Overtreding van postzegelembargo's

De USA heeft momenteel handelsembargo's tegen de volgende landen: Cuba, Libië, Soedan, Irak, en Iran. U mist in deze lijst een land als Noord Korea. Als u weet waarom mag u mij dat zeggen. Straffen variëren van 12 jaar gevangenisstraf tot \$ 275.000 (voor bedrijven tot \$ 1 miljoen) per geval.

8. Verbod van handel met bepaalde Amerikaanse burgers en bedrijven

De op deze lijst voorkomende personen en bedrijven bestaan voornamelijk uit hen die de bovengenoemde regels overtreden hebben, dan wel betrokken zijn bij de geldstromen die hiermee gepaard gingen. De kans dat u onbedoeld met deze personen of bedrijven filatelistische zaken doet lijkt me tamelijk klein. Kijkt u voor de zekerheid op de website van de OFAC, de Office of Foreign Assets Control:

www.ustreas.gov/treasury/services/fac/fac.html

De straffen op overtreding van de regels lopen op tot 15 jaar gevangenisstraf en \$ 275.000 per overtreding. In Nederland moet je voor zulke straffen echt wat ernstigs op je kerfstok hebben; heel wat meer dan wat transacties met postzegels. In de USA beschouwt men overtreding van de genoemde regels kennelijk als zo'n ernstige misdaad. Echter: de invoer van postzegels uit de genoemde landen voor uitsluitend verzameldoeleinden kan voor Amerikaanse burgers toegestaan worden na aanvraag bij en toekenning van een vergunning door de betreffende autoriteiten in de USA.

Voor Cuba, Libië en Iran gelden speciale regels met betrekking tot giften van postzegels uit die landen met een waarde van minder dan \$ 100, die dan onder bepaalde voorwaarden vrijgesteld zijn.

Het zomaar invoeren in de USA van postzegels uit de betreffende landen is listige business. De regels kunnen met de dag veranderen. Stuur niet zonder meer dit soort zegels naar uw postzegelvriend in de USA op, want die kan daar flink wat problemen mee krijgen. U zelf blijft waarschijnlijk wel buiten schot, wellicht totdat u probeert de USA binnen te komen.

Als u twijfels heeft over wat wel en niet kan, neem dan contact op met de ambassade van de USA in Den Haag of bezoek de bovenvermelde web site en stel daar uw vraag. Een gewaarschuwd man telt voor twee.

Bron: Linns World Stamp Almanac, 6th edition, 2000

HERMAN JACOBS

Praying Hands

Op 12 oktober 1966 werden door Canada Post deze twee kerstzegels uitgegeven, Scott 451 en 452, met als korte omschrijving 'Praying Hands', Hands in Gebed. Het zijn geen handen van een jong kind en ook niet die van een vrouw, maar twee

mannenhanden die letterlijk en figuurlijk flink uit de mouwen steken.

In 1455 emigreerde de van oorsprong Duitse goudsmid Albrecht Dürer de Oude van Hongarije naar Duitsland, waar hij zich vestigde in de buurt van Neurenberg. Daar werd hij medewerker van de bekende goudsmid Hyronimus Holper. Later is hij met diens 15-jarige dochter Barbara getrouwd.

Albrecht senior hield heel nauwkeurig een dagboek bij en in 1471 lezen wij: 'Op het zesde uur van de dag van St. Prudentia, een dinsdag in de Passieweek (21 mei), schonk mijn vrouw Barbara mij een tweede zoon, voor wie Anton Koberger peet stond en die ik Albrecht heb genoemd, naar mijzelf.'

Albrecht junior was het derde van achttien kinderen en Vader Dürer werkte 18 uren per dag om de kost voor het gezin te verdienen.

Albrecht junior en zijn broer Albert koesterden een droom. Ze waren allebei getalenteerd, maar ze beseften dat hun vader een studie aan de kunstacademie in Neurenberg niet zou kunnen bekostigen en toen sloten zij een pact: één van beiden zou naar de kunstacademie gaan en om die studie te financieren zou de ander in de nabijgelegen mijnen gaan werken. Na vier jaar zouden de rollen worden omgekeerd.

Op een zondagmorgen werd er een geldstuk in de lucht gegooid. Albert verloor en hij vertrok naar de gevaarlijke mijnen. Albrecht ging naar Neurenberg, naar de kunstacademie.

De jonge Albrecht werd al snel de sensatie van de academie. Zijn werkstukken waren veel beter dan die van zijn leraren. Nog vóór hij na vier jaar was afgestudeerd, verdiende hij al aanzienlijke bedragen aan verkregen opdrachten.

Toen hij naar zijn woonplaats terugkeerde, werd er een feestelijke maaltijd voor hem aangericht en daarbij bracht hij een toast uit op zijn broer, die zich vier jaar lang opgeofferd had om zijn studie te betalen. 'En nu, Albert, is het jouw beurt. Nu kan jij naar Neurenberg gaan om je droom te verwezenlijken en nu zal ik voor jou zorgen.'

Albert begon te huilen. 'Nee, nee, nee,' snikte hij. Toen veegde hij zijn tranen weg, stond op en staarde naar de lange tafel met de gasten, terwijl hij zijn beide handen gevouwen tegen zijn rechterwang hield. 'Nee, ik kan niet naar Neurenberg gaan, het is te laat voor mij. In de vier jaren in de mijn zijn al mijn vingers minstens éénmaal gebroken en bovendien heb ik artritis in mijn rechterhand. Ik kan zelfs mijn glas niet meer vasthouden om je toast te retourneren. Nee, voor mij is het te laat.'

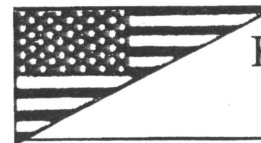

Albrecht Dürer werd een wereldberoemde kunstenaar en om zijn broer te eren, tekende hij op een dag met uiterste zorg diens twee gevouwen, ten hemel gerichte, handen. Hij noemde die tekening heel eenvoudig 'Handen', maar de hele wereld vond de tekening zo prachtig, dat men er al gauw 'Praying Hands' van maakte. Het is een penseelstudie in wit en grijs op blauw papier en het is het meest gereproduceerde en het meest bekende werk van deze grote meester.

Geheel onverwacht stierf Albrecht Dürer op 6 april 1528. Op zijn grafsteen staan de woorden 'Het sterfelijk deel van Albrecht Dürer ligt begraven onder deze heuvel.' Nu, bijna 500 jaar later, kunnen wij nog steeds genieten van zijn nalatenschap!

Zo'n 200 jaar geleden moest iedereen zelf op het postkantoor gaan kijken of er post voor hem/haar was of om de volgens de krant voor haar/hem aangekomen post af te halen. Bezorgd werd er niet. Wellicht meent u dat dit voltooid verleden tijd is. Welnu, het tegendeel is waar. In de USA worden dagelijks rond 500.000 poststukken afgehaald aan de poste restante loketten! Mooi gesorteerd op naam in plaats van op adres.

Bron: Les Winick - 'Winick Snippets II', gevonden op website Stamps.org/CAC/ van de A.P.S.

KORT A M E R I K A A N S

WetenswAardigheidjes uit de US-Filatelie

★ U bezit zeker en vast de Scott 718, dat 3¢ zegeltje uit 1932 voor de Olympische Zomerspelen, die toen in Los Angeles werden gehouden. U ziet hem vóór u, die hardloper in starthouding die erop staat. Maar wie is dat? Hij is namelijk iemand. Hij is J. Alfred LeConey, die goud won op de 4 x 100 meter estafette. Dat heeft een achterneef van hem, met foto's en al, onthuld en bewezen. J. Alfreds medaille kunt u gaan zien in Easton, Pennsylvania, in het Lafayette College. Die foto's hangen daar ook.

★ Vreemd: het is blijkbaar geen van al die kiene verzamelaars, ook u niet, opgevallen dat de Black Widow, de Zwarte Weduwe, op Scott 3351a uit het velletje met 20 insecten en spinnen van 1999 kopstaand is. Negentien griezels kruipen, krielen en wemelen recht op, de weduwe niet. Zij wil kennelijk die felrode schoonheidsvlek op haar buik laten zien. Maar ze wordt voornamelijk aangetroffen op brieven aan mensen uit de categorie belastingontvangers, schoonmoeders, schuldeisers e.d.

★ Verheug u! De Chanoeka en de Kwanzaa zegels die u vorig jaar zo node hebt gemist, komen er dit jaar weer wél. Uiteraard met een '34' erop. Gebeurt op aandrang van de klanten, zegt de USPS. Worden leuke reeksen toch, dezelfde plaatjes met 32, 33, 34 enz. enz.

★ Geen wonder dat de posttarieven telkens weer hoger worden. Hebben me daar negen hoge omes van de USPS zich jarenlang per dienstauto met chauffeur naar en van hun werk laten vervoeren, terwijl alleen de Postmaster General zelf dat voorrecht geniet. Heeft niemand gemerkt.

★ Mede als gevolg daarvan moet de USPS verder bezuinigen. Ze doet dat onder meer door in 2001 het aantal nieuwe prentbriefkaarten tot 5 te beperken. Volgens de plannen komt op 1 oktober Porky Pig erop en op 10 oktober de vier Santa Clausen die eigenlijk vorig jaar al hun intrede hadden moeten doen. U moet zich maar een beetje behelpen.

★ U gelooft het waarschijnlijk niet, maar het is toch de waarheid: wij hebben nu al twintig jaar PNCs, rolzegels met een plaatnummer op de beeldzijde. Of de tijd ook vliegt.

★ De derde zegel in de nieuwe reeks Distinguished Americans, die wij geruime tijd geleden al aankondigden, is sinds 21 februari verkrijgbaar. Na Stilwell en Pepper was de beurt aan Hattie Ophelia Wyatt Caraway (1878-1950), zoals u weet de eerste vrouwelijke senator ooit gekozen. Ze heeft er 12 jaar ingezeten en verdiende er de bijnaam Silent Hattie. De zegel is een zelfklever van 76¢, het tarief voor brieven tot 3 oz. Het publiek lustte de likzegels van haar twee voorgangers niet en daarom kleefte zij nu zelf.

★ Die twee voorgangers zijn trouwens ongedurige typen: ze kunnen niet stilzitten. Let maar eens op het lijstje achter hun eerbiedwaardige hoofden. Bij Stilwell komt de frameline rechts nu eens bij de eerste, dan weer bij de tweede ster op zijn epaulet uit. En bij Pepper vertoont de ruimte tussen de linker frameline en 'USA 33' opzienbarende verschillen. Hoe dat kan? Voor het zwart zijn twee drukplaten gebruikt. Bij Stilwell zijn '33' en de frameline van de éne, het portret van de andere plaat. Bij Pepper net andersom: '33' en portret van de éne, de frameline

van de andere plaat. En dan gebeuren zulke dingen: dan krijg je 'shifts' = verschuivingen.

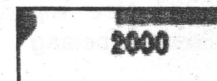
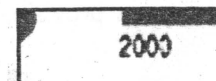
★ Weet u nog? 1941? Goed, het was oorlog, maar toch eigenlijk een mooi jaar. Zo rustig voor ons, USA-verzamelaars. Er kwam 1 (zegge één) nieuwe zegel uit: Scott 903. Kostte 3¢. Dat beleven we nooit weer!

★ In Usca Post 110 raadden wij de USPS aan zegels te gaan uitgeven om mee te kwartetten, pokemonnen of vliegeren. Geen reactie. En zie, nu heeft de IGPC, u weet wel, de Inter-Gouvernemental Philatelic Corporation, agent voor zo'n 75 postadministraties, ons idee gepikt. Gambia, Grenada, Grenada-Carriacou & Petite Martinique (bestaat echt) en Micronesia hebben al Pokemonzegels uitgebracht en bij Antigua & Barbuda, Dominica, Guyana en nog een paar buitenplaatsen staan ze op de rol. Zo is het gat in de markt alweer gevuld en vist de USPS achter het net. Tja, je moet er op tijd bij zijn...

★ Ook zo genoten van die ronde en vijfhoekige zegeltjes van vorig jaar? Zoiets blijft je bij! Hoewel... zegt u nou, voor de aardigheid, zonder te spieken, zomaar uit het hoofd, eens hoeveel ruitvormige zegels er zijn van uw speciaalgebied USA. Compliment! Het zijn er inderdaad veertien (Scott 1538/41, 1745/52, 2592, en de 80¢ Buffalozegel uit het velletje Pan-American Inverts).

★ Hebt u zich juist helemaal lekker zatgegeten aan al die Fruit Berries, komt de USPS een appel en een sinaasappel aandragen! Ze zitten seten in een vouwboekje van 20 stuks à 34¢ en ze lijken sprekend op de perzik en de peer van 1995. Geen wonder: ze komen van dezelfde kwekerij, tekenaar Ned Seidler. Eerste kwaliteit dus.

★ Zoek met arendsogen naar de rolzegeltjes met het Vrijheidsbeeld erop, die onlangs zonder waardecijfer, maar met het

opschrift 'First-Class' zijn uitgegeven. Van het linksonder staande jaartal 2000 bestaan namelijk twee typen, hier afgebeeld. Het linkse is grijszwart en heeft dunne cijfers, het rechtse is diepzwart en heeft dikke cijfers. Toch zijn ze allebei gedrukt van plaat nummer 1111. Volgens ingewijden van het BEP is het verschil te danken of te wijten (doorhalen wat niet verlangd wordt) aan een extra laagje chroom dat na een poosje drukken op de plaat is aangebracht.

★ Goed, de USA-nieuwtjes van 2000 hebben u \$ 113 gekost. Mopper daar nou maar niet meer over. U bent trouwens al lang over die slag heen. En 2001 wordt, naar het zich laat aanzien, een stuk goedkoper: naar schatting van deskundologen hooguit zo'n \$ 56. Lacht u nou weer een beetje?

★ Op Internetveiling eBay ging een envelop, gefrankeerd met enkel de 4½¢ White House rolzegel van 1939 weg voor maar liefst \$ 331. De envelop van The Asphalt Institute in New York was in 1945 verzonden. Het portobedrag van 4½¢ dekte toen precies de prijs voor een derde klasse poststuk met een gewicht van 4 tot 6 ounces. Als zegeltje niks, als briefstuk zeldzaam!

★ Op 1 februari kwam in de reeks Classic Collection een velletje van 20 uit, gewijd aan Amerikaanse illustrators, gedrukt in rasterdiepdruk. Wij weten het: u bent niet altijd blij met zulke uitgaven. Maar deze is werkelijk mooi. Elk plaatje is waard te worden vergroot en boven uw bed gehangen.

★ Na protesten van de Franse regering tegen de verkoop van Duitse zegels uit de nazitijd in de Internetveilingen van Yahoo heeft deze firma nieuwe regels opgesteld. U zult er geen zegels meer vinden die, wij citeren: 'ontvlambaar, beledigend, onwettig, schadelijk, bedreigend, onfatsoenlijk, agressief, onrechtmatig, lasterlijk, vulgair, obscene, schandaliserend, nadelig voor andermans privacy, van haat vervuld, raciaal of etnisch discriminerend, of op andere wijze onverenigbaar zijn met de geest van de Yahoo Veilingen'. U kunt dus met een gerust hart uw teenerdochter bij Yahoo laten surfen.

★ Wilt u nu eens een heel bijzonder stuk in uw album? Dan is hier een (gratis, zo zijn wij) tip. Deze Nixlyn-zegel is voor \$ 20 als strip van zes te koop bij ontwerper Steve Smith, Box 5172, Gulfport FL 33737. Nee, wij krijgen geen provisie, voor ons telt alleen uw belang.

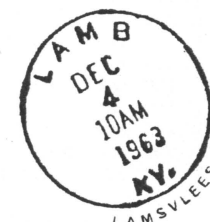
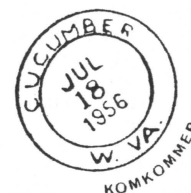

★ Op een veiling van William R. Weiss in Newark NJ werd \$ 2.000 + 15% commissie neergelegd voor een lijnpaar van rolzegel Scott 1056, de 2½¢ Bunker Hillzegel van 1954, met precancel Birmingham Ala. Het geheim zat in de kleine tandinggaatjes. Scott zegt daarvan: 'No. 1056 met kleine tandinggaatjes is enkel bekend met Bureau precancels. Het was tegen de voorschriften van de Post om postfris exemplaren van no. 1056 verkrijgbaar te stellen. Toch zijn er enkele van bekend; de waarde ervan is hier vermeld.'

★ Wij meldden u al het verschijnen van een 80¢ zegel in de reeks Scenic American Landscapes (Amerikaans Natuurschoon) met een afbeelding van de Mount MacKinley. In die reeks kwam ook een zegel van 70¢ uit om er briefkaarten naar andere landen dan Canada en Mexico mee te frankeren. Daarop een afbeelding van de Nine-Mile Prairie in Nebraska. Er komt er ook nog een van 60¢ voor brieven naar Canada en Mexico, met een plaatje van het Acadia National Park in Maine, dat u al kent van Scott 762, de 7¢ uit de Nationale Parkenserie van 1935. Op alle drie staat vóór het waardecijfer een zilveren vliegtuigje en dat betekent dat ze bij Scott als luchtpostzegel worden beschouwd en dus een C-nummer krijgen.

★ En zo is weer het moment aangebroken waarop ook u weer zult moeten bukken voor de onontkoombare dwang om uw gerieflijk huis om te wisselen voor een strozak in een tentje, een hokkerig appartementje of een veel te chique hotel. Toch veel plezier en tot ziens!

'STAMP'POT

STEMPELS: ETEN EN DRINKEN!